

Pyrrhura frontalis ondersoorten / subspecies

Pyrrhura frontalis ook wel genaamd bruinoorparkiet is een *Pyrrhura*-soort die veel voorkomt in onze volières. Het is een sterke soort die redelijk snel aan het kweken gaat. Wat veel mensen niet weten is dat er verschillende ondersoorten bestaan, namelijk *Pyrrhura frontalis frontalis* en *Pyrrhura frontalis chiripepe*. Nu zijn niet alle auteurs het eens over wat nu de verschillen zijn tussen deze twee ondersoorten. Volgens Thomas Arndt zou het enige verschil zitten in de kleur van de bovenkant van de staart. Bij *Pyrrhura frontalis chiripepe* is deze volledig olijf-groen. Bij de *Pyrrhura frontalis frontalis* is deze een combinatie van rood met olijf-groen, waarbij de hoeveelheid rood flink kan verschillen van vogel tot vogel. Joseph Forshaw schrijver van de ons aller bekende "Parrots of the World" zou er nog een tweede verschil zijn. Bij *chiripepe* zou de vleugelbocht oranje-rood zijn en bij de *frontalis* groen. Thomas Arndt heeft dit tweede verschil onderzocht bij balgen in Duitse musea en vond bij 80 vogels er maar vijf met rood op de vleugelbocht. Al deze vogels kwamen oorspronkelijk van Point Casado, Chaco Paraguay. Dit was voor hem de reden om dit als een kenmerk van *chiripepe* te schrappen.

Nu had Ornitho-Genetics de mogelijkheid om *Pyrrhura frontalis* balgen te onderzoeken in Londen. Acht van die balgen bestonden uit exemplaren gelabeld als *Pyrrhura frontalis chiripepe* en bij geen van deze balgen was er sprake van oranje-rood in de vleugelbocht. Een van de exemplaren kwam uit een gebied dicht bij Point Casado, Chaco Paraguay. Ik ben dan ook van mening dat Thomas Arndt gelijk heeft en dat oranje-rood op de vleugelbocht geen exclusief kenmerk is van deze ondersoort. Het enige onderscheidende kenmerk is in mijn ogen de kleur van de staart.

Dilute *Pyrrhura molinea*

Een aantal jaar geleden verscheen er een nieuwe mutant bij *Pyrrhura molinea* in Californië, Verenigde Staten. Uit een normaal gekleurd kweekpaar kwamen zeer licht gekleurde jongen. Deze jongen waren zowel mannen als poppen. Om meer vogels van deze mutant te krijgen werden deze licht gekleurde vogels aan elkaar gekoppeld. Door deze inteelt welke voor enkele generaties werd doorgezet had zijn invloed op het formaat en de vruchtbaarheid van de vogels. Daarom is het belangrijk om via wilkleuren voldoende nieuwe bloedlijnen in te kweken om dit verhelpen.

De mutant laat een eumelanine reductie zien van ongeveer 80% en vererft autosomaal recessief. Verder blijven de poten grijs. Dit wijst op een dilute. De Amerikaanse naam is dan ook "American dilute". Om te zeker te weten of het echt een dilute is zou veel onderzoek noodzakelijk zijn. Indien er dan macromelanosomen worden aangetroffen zou dit dilute bevestigen.

Ondertussen zijn de eerste dilute *molinea* in Europa aangekomen en hopelijk zien we er snel meer. De mutatie heeft daarnaast de mogelijkheid gecreëerd om deze te combineren met cinnamon en opaline. Dit levert een vogel op met een zeer sterke eumelanine reductie (ook opaline zorgt voor een eumelanine reductie), waarbij het overgebleven pigment bruin gekleurd is.

Nu is het normaal gesproken niet gewenst om mutaties van dezelfde groep te combineren, maar het levert in dit geval wel een prachtige vogel op.
Foto door Steve Duncan.

Opaline in *Pyrrhura molinea hypoxantha*

Pyrrhura molinea is de laatste jaren de populairste *Pyrrhura* soort geworden en is daarmee *Pyrrhura frontalis* voorbij gestoken. De voornaamste reden hiervoor zijn de diverse mutaties die bij deze soort zijn opgetreden. De meest bekende hiervan is een mutatie welke al in 1900 waargenomen werd in het wild door Salvadori, namelijk de opaline. In het Zuiden van Brazilië werden drie geelgekleurde vogels waargenomen in een vlucht *Pyrrhura molinea sordida*. Twee van deze drie vogels eindigden als balgen en aan de hand van dezen werd op dat moment *Pyrrhura hypoxantha* beschreven.

Daarna verdween de soort voor een lange tijd van de radar totdat er in de jaren '90 bij een liefhebber in de Verenigde Staten vogels opduiken die voldoen aan de beschrijving van Salvadori in een groep *Pyrrhura molinea sordida*. Kweektesten toonden aan dat het niet om een aparte *Pyrrhura* soort ging maar om een mutant welke geslachtsgebonden vererft. Dit wetende en door het feit dat de naam *hypoxantha* ouder is als de naam *Pyrrhura molinea sordida* verviel deze laatste naam en is de juiste ondersoort vernoeming *Pyrrhura molinea hypoxantha*. *Hypoxantha* is dan ook de naam van deze ondersoort van *Pyrrhura molinea*.

Helaas zien we nog veel liefhebbers de naam *hypoxantha* gebruiken voor de opaline mutant en dit kan voor veel verwarring zorgen. Verder was er discussie of deze mutant nu wel of geen opaline is. Het is een mutant welke geslachtsgebonden vererft. Daarnaast is het zwart op de kop grijs geworden. En de poten worden vleeskleurig, er is dus een zichtbare reductie in de hoeveelheid eumelanine. De buik is voornamelijk geel en de rode buikvlek is kleiner geworden (N.B. Bij de oorspronkelijk mutant!). Er is dus een toename van de hoeveelheid psittacine. Ook is het dons van de mutant lichter dan het dons van de groene vogel. Dit is heel goed te zien op de foto welke gemaakt is door Stefaan Hoste. Op de foto van een nest *Pyrrhura molinea hypoxantha* is duidelijk te zien welke jongen opaline zijn en welke groen. Dit is allemaal consistent met opaline.